

συν-είργω, Αττ. αντί *συνέργω*.

συνείρηκα, χρησιμ. ως παρακ. του *σύμφημι*.

συν-είρω, μόνο σε ενεστ. και παρατ.· **I.** συνδέω κατά σειρά, αραδιάζω, Λατ. connectere, σε Αριστοφ., Πλάτ. **II.** παραθέτω λέξεις ή φράσεις σε σειρά, με συνοχή, σε Δημ. κ.λπ.· έπειτα φαινομενικά αμτβ., μιλώ συνεχώς, ακατάπαυστα, εξακολουθώ χωρίς παύση την ομιλία μου, σε Ξεν.

συνείς, μτχ. αορ. β' του *συνήμι*.

συν-εισάγω, μέλ. -ζω, εισάγω μαζί, σε Ξεν.

συν-εισβαίνω, μέλ. -βήσομαι, επιβιβάζομαι, επιβαίνω σε πλοίο μαζί με άλλους· *συνεισβαίνω πλοῖον ναύτεσι*, σε Αισχύλ.· *συνεισβαίνω ταύτὸν σκάφος*, σε Ευρ.

συν-εισβάλλω, μέλ. -βάλλω, αμτβ., πραγματοποιώ εισβολή σε μια χώρα από κοινού με άλλους, λαμβάνω μέρος στην εισβολή, σε Ηρόδ., Θουκ.

συν-εισέρχομαι, αποθ., εισέρχομαι, μπαίνω με κάποιον ή μαζί, *δόμους*, σε Ευρ.· *ἐς οἴκους*, στον ίδ. κ.λπ.· το *συνείσομαι* χρησιμοποιείται ως μέλ. του *σύννοια*.

συν-εισπίπτω, μέλ. -πεσοῦμαι, **I.** πέφτω ή ρίγνομαι μέσα μαζί με άλλους, σε Ξεν. **II.** εισορμώ από κοινού, λέγεται για στρατιώτες που καταδιώκουν τους πολιορκούμενους ως τις πύλες και εισβάλλουν μαζί τους στην πόλη, σε Ηρόδ., Θουκ.

συν-εισπλέω, μέλ. -πλεύσομαι, εισπλέω από κοινού, σε Ξεν.

συν-εισπράσσω, Αττ. -ττω, μέλ. -ζω, βοηθώ κάποιον (*τινί*) να εισπράξει, να αποσπάσει χρήματα από κάποιον άλλον (*τινά*), σε Δημ.

συν-εισφέρω, μέλ. -εσοίσω, πληρώνω από κοινού τον πολεμικό φόρο (*είσφορά*), σε Ξεν.

συν-εκβαίνω, μέλ. -βήσομαι, εξέρχομαι, βγαίνω από κοινού, σε Ξεν.

συν-εκβάλλω, μέλ. -βάλλω, **1.** βγάζω έξω, εκβάλλω, πετώ έξω, εκδιώκω μαζί με κάποιον, *τί τινι*, σε Ηρόδ. **2.** συμπράττω στην εξαγωγή ή την έξωση, σε Ξεν.

συν-εκβιβάζω, μέλ. -βιβῶ, μτβ. του *συνεκβαίνω*, συμβάλλω στην εξαγωγή, σε Ξεν.

συν-εκδημέω, μέλ. -ήσω, απέρχομαι, μεταναστεύω, αποδημώ, μετοικώ από κοινού ή διαμένω μακριά από την πατρίδα μου μαζί με κάποιον, *τινί*, σε Πλούτ.

συν-έκδημος, ό, συνταξιδιώτης, ξενιτεμένος μαζί με άλλους, σε Κ.Δ.

συν-εκδίδωμι, μέλ. -δώσω, **1.** παραχωρώ ή παραδίδω μαζί, δίνω σε γάμο, παντρεύω συγχρόνως, σε Πλούτ. **2.** βοηθώ κάποιον φτωχό να προικίσει την κόρη του, σε Δημ.

συν-εκδύομαι, μέλ. -δύσομαι [ῶ], Μέσ., απεκδύομαι, αφαιρώ την περιβολή μου, γδύνομαι συγχρόνως, σε Ηρόδ.

συν-εκθνήσκω, μέλ. -θάνοῦμαι, πεθαίνω, εκλείπω μαζί με κάποιον· *συν. τῷ πώματι*, δηλ. πίνω μέχρι να εξαντληθούμε και οι δυο, να εκλείψει τόσο το κρασί όσο κι εγώ, σε Ευρ.

συν-εκκαίδεκα, δεκαέξι μαζί, ανά δεκαέξι μαζί, σε Δημ.

συν-εκκαίω, μέλ. -καύσω, ανάβω πυρκαγιά και καίω μαζί, κατακαίω, αποτεφρώνω μαζί, σε Πλούτ.

συν-εκκλέπτω, μέλ. -ψω, συνεργώ σε κλοπή, κλέβω κι απομακρύνομαι, σε Ευρ.· *συνεκκλέπτω γάμους*, βοηθώ στην απόκρυψη γάμου, συγκαλύπτω, στον ίδ.

συν-εκκλησιάζω, μέλ. -σω, συχνάζω, παρευρίσκομαι στην εκκλησία του δήμου (*ἐκκλησία*) από κοινού, σε Πλούτ.

συν-εκκομίζω, Αττ. μέλ. -ιῶ, **I.** μεταφέρω έξω, κουβαλώ μαζί με κάποιον, σε Πλούτ. **II.** βοηθώ στην επίτευξη, το κατόρθωμα κάποιου πράγματος, συμβάλλω, συντελώ, σε Ευρ.: *συνεκκομίζω τινὶ κακά*, βοηθώ κάποιον να διαπράξει κακουργήματα, στον ίδ.

συν-εκκόπτω, μέλ. -ψω, αποκόπτω, κόβω από κοινού, σε Ξεν.

συν-εκκρούομαι, Παθ., παρασύρομαι μακριά από το στόχο μου μαζί με κάποιον, σε Πλούτ.

συν-εκλεκτός, -ή, -όν, αυτός που έχει επιλεγεί μαζί με άλλους, που είναι ο εκλεκτός μαζί με άλλους, τισι, σε Κ.Δ.

συνεκλύομαι, Παθ., απελευθερώνομαι, γλιτώνω ή διαλύομαι, παραλύω από κοινού, σε Ανθ.

συν-εκπέμπω, μέλ. -ψω, αποστέλλω από κοινού, σε Ξεν.

συνεκπεράω, μέλ. -άσω [*ā*], εξέρχομαι μαζί, σε Ξεν.

συν-εκπίνω[ι], μέλ. -πίομαι, πίνω, ρουφώ μέχρι τέλους, «στραγγίζω» από κοινού, σε Ξεν.

συν-εκπίπτω, μέλ. -πεσοῦμαι, **I. 1.** εξορμώ μαζί με άλλους, με δοτ., σε Πλούτ.

2. απελαύνομαι ή εξορίζομαι από κοινού, στον ίδ. **3.** εξαφανίζομαι μαζί, σε Λουκ. **II. 1.** λέγεται για τις πινακίδες που χρησιμοποιούνταν σε ψηφοφορία και τις έβγαζαν όλες μαζί από την κάλπη καταλήγω σε συμφωνία, συμβαίνει να συμφωνώ, συμπίπτω, σε Ηρόδ.: *αἱ πλεῖσται γινῶμαι συνέπιπτον ναυμαχέειν*, συμφωνούσαν στο να γίνει η ναυμαχία, στον ίδ.: *κατόπιν*, λέγεται για πρόσωπα, *οἱ πολλοὶ συνέπιπτον Θεμιστοκλέα κρίνοντες*, συμφώνησαν προκρίνοντας τον Θεμιστοκλή, στον ίδ. **2.** με δοτ., αποδεικνύομαι ισοδύναμος, ίσος με κάποιον, βγαίνω από δοκιμασία ισόπαλος με κάποιον, *συνεξέπιπτε τῷ πρώτῳ*, στον ίδ. **III.** αποβάλλομαι μαζί, απορρίπτομαι, αποτυγχάνω από κοινού, σε Λουκ.

συν-εκπλέω, Ιων. -πλώω, μέλ. -πλεύσομαι, πλέω στα ανοιχτά μαζί με κάποιον, τινί, σε Ηρόδ., Θουκ.

συν-εκπνέω, μέλ. -πνεύσομαι, εκπνέω, πεθαίνω, καταλήγω μαζί με κάποιον, με δοτ., σε Ευρ.

συν-εκπονέω, μέλ. -ήσω, **I. 1.** συμβάλλω στην εκτέλεση ενός πράγματος, σε Ευρ.: *συντελώ στην επίτευξη ή το αποτέλεσμα*, στον ίδ. **2.** χωρίς αιτ., *συνεκπονέω τινί*, βοηθώ κάποιον στον ύψιστο βαθμό, στον ίδ. **II.** συμβάλλω στην υποστήριξη, *συνεκπονοῦσα κῶλον*, στον ίδ.

συν-εκπορίζω, Αττ. μέλ. -ιῶ, συμβάλλω στην προμήθεια ή τον εφοδιασμό, χορηγώ από κοινού, *τί τινι*, σε Ξεν.

συνεκποτέα, ρημ. επίθ. του *συνεκπίνω*, αυτά που πρέπει κάποιος να πει συγχρόνως ως την τελευταία σταγόνα, σε Αριστοφ.

συν-εκπράσσομαι, Ιων. -πρήσσομαι, Μέσ., βοηθώ στην εκδίκηση, σε Ηρόδ.

συν-εκσώζω, μέλ. -σω, βοηθώ στη διάσωση, τη διατήρηση ή τη λύτρωση, σε Σοφ.

συν-εκτάσσω, Αττ. -ττω, διευθετώ, παρατάσσω σε σειρά μάχης συνάμα, σε Ξεν.

συνεκτέον, ρημ. επίθ. του *συνέχω*, αυτό που πρέπει κάποιος να συγκρατεί, να τηρεί σε συνοχή, σε Ξεν.

συν-εκτίκτω, γεννώ μαζί, σε Αριστ.

συνεκτίνω, μέλ. -τίσω [*ī*], πληρώνω μαζί ή από κοινού με, συμβάλλω στην πληρωμή, σε Δημ.

συν-εκτρᾶχνομαι, Παθ., γίνομαι ορμητικός, μανιασμένος από κοινού, σε Πλούτ.

συν-εκτρέφω, μέλ. -*θρέψω*, ανατρέφω μαζί ή από κοινού με, σε Πλάτ. — Παθ., αναπτύσσομαι, ανατρέφομαι με, *τινί*, σε Ευρ.

συν-εκτρέχω, μέλ. -*δράμοῦμαι*, πραγματοποιώ έφοδο, επιχειρώ έξοδο από κοινού με, σε Ξεν.

συν-εκφέρω, μέλ. -*εξοίσω*, μεταφέρω, εκφέρω από κοινού, ιδίως προς ταφή, κηδεύω, σε Θουκ.

συν-εκχέω, μέλ. -*χεῶ*, χύνω έξω, αφήνω κάτι να ρέει μαζί, σε Ανθ.

συνέλᾳβον, αόρ. β' του *συλλαμβάνω*.

συνελάλουν, παρατ. του *συλλαλέω*.

συν-ελαύνω, μέλ. -*ελάσω* [ᾳ], αόρ. α' -*ήλᾳσα*, Επικ. -*ελασσα*· **I.** οδηγώ μαζί, φέρνω προς τον ίδιο τόπο, στριμώνω σ' ένα μέρος, στενοχωρώ, σε Ομήρ. Ιλ., Ξεν.· *σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας*, έτριξε τα δόντια του, σε Ομήρ. Οδ. **II.** οδηγώ σε συμπλοκή, παρακινώ σε μάχη, σε Όμηρ.· *αμτβ.*, *ἔριδι ζυνελαυνέμεν*, ερίζω, ωθούμαι σε φιλονικία, σε Ομήρ. Ιλ.

συνελεῖν, απαρ. αορ. β' του *συναιρέω*.

συν-ελευθερώ, μέλ. -*ώσω*, ελευθερώνω από κοινού, ελευθερώνω από κάποιον, με γεν., σε Ηρόδ.· *απόλ.*, *συμβάλλω* στην απελευθέρωση, στον ίδ., Θουκ.

συνελήλῳθα, παρακ. του *συνέρχομαι*.

συνελθεῖν, απαρ. αορ. β' του *συνέρχομαι*.

συν-ελίσσω, Ιων. **συν-ειλ-**, Αττ. -**ττω**, μέλ. -*ζω*, **1.** τυλίγω μαζί — Παθ., εμπλέκομαι σε κάτι, με *δοτ.*, σε Σοφ. **2.** *αμτβ.*, *κουλουριάζομαι*, συσπειρώνομαι, λέγεται για φίδι, σε Ευρ.

συνελκυστέον, ρημ. επίθ., πρέπει κάποιος να σύρει μαζί, σε Ξεν.

συν-έλκω, μέλ. -*ζω*, αόρ. α' -*είλκῡσα*· **I.** σύρω, τραβώ μαζί, εξάγω, συστέλλω, μαζεύω, σε Αριστοφ. **II.** *τραβώ έξω μαζί*, βοηθώ κάποιον να σύρει έξω, στον ίδ., σε Ξεν.

συνελών, μτχ. αορ. β' του *συναιρέω*.

συν-εμβαίνω, μέλ. -*βήσομαι*, επιβιβάζομαι, επιβαίνω, μπαίνω μαζί, *τινί*, με κάποιον, σε Λουκ.

συν-εμβάλλω, μέλ. -*βάλλῳ*, **I.** βάζω μαζί, από κοινού με κάποιον, σε Αριστοφ. **II.** *αμτβ.*, *επιπίττω* επίσης, επιτίθεμαι, εισβάλλω από κοινού, σε Ξεν.· πραγματοποιώ από κοινού εισβολή, εφορμή, σε Δημ.

συν-εμβολή, ή, I. το να επιπίπτει κάποιος από κοινού, πρόσκρουση· *συνεμβολή κόπης*, ρυθμική βύθιση όλων των κουπιών μαζί ταυτόχρονα με το έναυσμα (*κέλευμα*), κωπηλασία, σε Αισχύλ. **II.** *σύνδεση*, πρόσδεση, στον ίδ.

συνέμεν αντί *συνείναι*, απαρ. αορ. β' του *συνήμι*.

συνέμιχθεν, αντί -*ησαν*, γ' πληθ. Παθ. αορ. α' του *συνμίγνυμι*.

συν-επιμίπρημι, μέλ. -*πρήσω*, καίω, κατακαίω μαζί, σε Ευρ.

συν-επιπίττω, μέλ. -*πεσοῦμαι*, **1.** πέφτω εντός από κοινού ή επιπίττω, συμπίττω μαζί, σε Λουκ. **2.** *επιπίττω*, εφορμή ή επιτίθεμαι από κοινού, σε Πλούτ.

συν-έμπορος, ό, ή, συνταξιδιώτης, συνοδός, σύντροφος, ακόλουθος, συνοδοιπόρος, σε Τραγ., Πλάτ.· *μεταφ.*, *λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ζυνέμπορος*, σε Αισχύλ.· με γεν. *πράγμ.*, *συνέμπορος χορείας*, σύντροφος στο χορό, σε Αριστοφ.

συν-ενδίδωμι, μέλ. -*δώσω*, ενδίδω, υποχωρώ από κοινού, σε Πλάτ.

συνενέγκαι, απαρ. αορ. α' του *συμφέρω*.

συν-ενείκομαι, Επικ. αντί *συμφέρομαι*, χτυπώ ή εφορμώ, επέρχομαι από κοινού εναντίον ενός πράγματος, με δοτ., σε Ησίοδ.

συν-εξάγω, μέλ. -ζω, οδηγώ έξω μαζί, εξάγω από κοινού, σε Ηρόδ. — Παθ., εξάγομαι μαζί, σε Ανθ.

συν-εξαιρέω, μέλ. -ήσω, αόρ. β' -εξεῖλον, Ιων. απαρ. -εξελέειν· **1.** εξάγω μαζί, βγάζω από κοινού, βοηθώ στην απομάκρυνση, σε Ηρόδ. — Μέσ., σε Ευρ.· επίσης, αφαιρώ ομοίως, σε Ξεν. **2.** βοηθώ στην κατάληψη ή την κυρίευση, σε Ευρ., Ξεν.

συν-εξάιρω, βοηθώ στην ύψωση — Παθ., μτχ. αορ. α', *συνεξαρθείς*, αυτός που υψώθηκε συγχρόνως, σε Πλούτ.· αυτός που εξαίρεται, επαινείται συγχρόνως, σε Λουκ.

συν-εξἄκολουθέω, μέλ. -ήσω, ακολουθώ σταθερά, παρακολουθώ διαρκώς, σε Πολύβ.

συν-εξἄκούω, μέλ. -ούσομαι, ακούω για κάτι, πληροφορούμαι συνολικά ή ταυτοχρόνως, σε Σοφ.

συν-εξἄλειφω, μέλ. -ψω, εξαλείφω, εξουδετερώνω μαζί, σε Πλούτ.

συν-εξἄμαρτάνω, μέλ. -αμαρτήσομαι, έχω μερίδιο ευθύνης σε κάποιο ατόπημα, σε Θουκ. κ.λπ.· *τινί*, σφάλλω από κοινού με κάποιον, σε Δημ. κ.λπ.

συν-εξἄμειβω, μέλ. -ψω, μετακινούμαι, μετατοπίζομαι, μεταβαίνω σε άλλο τόπο μαζί με κάποιον, σε Βάβρ.

συν-εξανίστημι, μέλ. -αναστήσω, **I.** εξεγείρω, υποκινώ σε εξέγερση από κοινού, σε Πλούτ. **II. 1.** Παθ., με Ενεργ. αόρ. β' και παρακ., σηκώνομαι συγχρόνως, σηκώνομαι και προσέρχομαι μαζί με, στον ίδ. **2.** εξεγείρομαι σε στάση, επαναστατώ, αποστατώ με τη συνέργεια κάποιου, στον ίδ.

συν-εξἄπᾶτάω, μέλ. -ήσω, εξαπατώ επίσης ή από κοινού, σε Θουκ.· με δοτ., σε Ξεν.

συν-έξειμι (*εἶμι*, Λατ. *ibo*), εξέρχομαι μαζί ή με κάποιον, σε Θουκ.· με δοτ., σε Ξεν.

συν-εξελαύνω, Αττ. μέλ. -ελῶ, εκδιώκω μαζί ή από κοινού, σε Αισχύλ.

συν-εξερύω, μέλ. -σω, σέρνω έξω μαζί, σε Ανθ.

συν-εξέρχομαι, αόρ. β' -εξῆλθον, αποθ., εξέρχομαι, βγαίνω έξω μαζί με κάποιον, *τινι*, σε Ηρόδ., Ευρ.

συν-εξετάζω, μέλ. -σω, διερευνώ ή εξετάζω μαζί ή από κοινού με κάποιον, σε Πλάτ. — Παθ., *οἱ συνεξεταζόμενοι μετά τινος ή τινι*, πολιτική φατρία του, μέλη της πολιτικής του παράταξης, οπαδοί του, σε Δημ.

συν-εξευρίσκω, συμβάλλω στην εξεύρεση, σε Ευρ., Ισοκρ.

συν-εξημερόομαι, Παθ., εκπολιτίζομαι μαζί με, σε Πλούτ.

συν-εξιχνεύω, μέλ. -σω, εξιχνιάζω κάτι από κοινού με κάποιον, *τίτινι*, σε Πλούτ.

συν-εξορμάω, μέλ. -ήσω, **I.** προτρέπω, εξεγείρω, παρορμώ, παρακινώ από κοινού, σε Ισοκρ. **II.** αμτβ., εξορμώ, επιπίπτω ή κάνω επιδρομή, εκστρατεύω, από κοινού, σε Ξεν.

συν-εξωθέω, μέλ. -ήσω, εξωθώ, σπρώχνω, πετώ έξω μαζί, σε Στράβ.

συν-εοχμός, ό, ποιητ. αντί *συν-οχμός* = *συναχή*, συνάφεια, συναρμογή, συνάρθρωση, σύνδεση, σύνδεσμος, σε Ομήρ. Ιλ.

συν-επάγω, μέλ. -ζω, **1.** οδηγώ μαζί εναντίον, σε Θουκ. **2.** συμβάλλω στην πρόσκληση ξένης στρατιωτικής δύναμης προκειμένου να προσφέρει βοήθεια εναντίον, στον ίδ.

συν-επᾶγωνίζομαι, μέλ. -ιοῦμαι, αποθ., συμβάλλω στην υποκίνηση μιας επιπλέον έριδας, σε Πολύβ.

συν-επάδω, ποιητ. -**αιίδω**, μέλ. -*άσομαι*, εξυμνώ, ψάλλω από κοινού, σε Ευρ. **συν-επαινέω**, μέλ. -*έσω*, Επικ. -*ήσω*, **I.** επιδοκιμάζω από κοινού, παρέχω κοινή έγκριση, συναινώ, συγκατατίθεμαι, σε Αισχύλ., Ξεν.· με *απαρ.*, *συνεπαινέω μάχεσθαι*, συμβουλευώ, συνιστώ επίσης να δοθεί μάχη, σε Θουκ.· *συνεπαινέω τι*, συναινώ, συγκατανεύω ή συμφωνώ με, συνομολογώ, στον ίδ. **II.** εξυμνώ, εξαίρω από κοινού, *τινά*, σε Ξεν., Πλάτ.

συν-έπαινος, -ον, αυτός που συμμετέχει στην έγκριση κάποιου πράγματος, σύμφωνος· *συνέπαινος είναι*, δίνω τη συγκατάθεσή μου σε κάτι, *τινι*, ή απόλ., σε Ηρόδ.· με *αιτ. και απαρ.* συναινώ να..., στον ίδ.

συν-επαίρω, μέλ. -*άρῶ*, **I.** ανυψώνω ή ανασηκώνω συγχρόνως, σε Ξεν. — Παθ., ανυψώνομαι μαζί με, σε Λουκ. **II.** παρακινώ, προτρέπω μαζί ή επίσης, συνεγείρω, σε Ξεν. — Παθ., εξεγείρομαι μαζί με άλλους, με *δοτ.*, σε Πλούτ. **συν-επαιτιόμαι**, μέλ. -*σομαι*, αποθ., κατηγορώ, ρίχνω το φταίξιμο επίσης για κάτι, *τινά τινος*, σε Θουκ.

συν-επαιωρέομαι, Παθ., αιωρούμαι, πετώ ψηλά εξακολουθητικά, σε Πλούτ.

συν-επᾶκολουθέω, μέλ. -*ήσω*, ακολουθώ από κοντά, παρακολουθώ, συνοδεύω, επακολουθώ, σε Πλάτ.

συν-επᾶμύνω[ῶ], μέλ. -*ύνῶ*, απωθώ, αμύνομαι από κοινού, *τινά*, σε Θουκ.

συν-επανίστημι, **I.** υποκινώ κάποιον να εξεγερθεί εναντίον κάποιου από κοινού. **II.** Παθ., με Ενεργ. *αόρ. β'*, επαναστατώ από κοινού, σε Ηρόδ., Θουκ.· *τινι* ή *ἅμα τινι*, σε Ηρόδ.

συν-επανορθώω, *αόρ. α'* *συνεπηνόρθωσα* (βλ. [ἄνορθόω](#)), συμβάλλω στην αποκατάσταση, την επανόρθωση, παλινορθώνω, σε Δημ.

συνέπαζα, Δωρ. αντί -*έπηξα*, *αόρ. α'* του *συμπήγνυμι*.

συν-επάπτομαι, Ιων. αντί *συν-εφάπτομαι*.

συνεπήδησα, *αόρ. α'* του *συμπεδάω*.

συν-έπειμι (*είμι*, Λατ. *ibo*), λαμβάνω μέρος σε επίθεση από κοινού με κάποιον, *τινι*, σε Θουκ.

συν-επεισπίπτω, εφορμώ ξαφνικά εναντίον από κοινού, σε Πλούτ.

συν-επεισφέρομαι, Μέσ., εισάγω από κοινού, συμβάλλω στο να εισέλθει κάποιος κάπου, σε Ξεν.

συν-επεκκίνω, μέλ. -*πίομαι*, πίνω μαζί μέχρι την τελευταία σταγόνα, ρουφώ μαζί ως τον πάτο, σε Ανθ.

συν-επελαφρύνω[ῶ], μέλ. -*ύνῶ*, βοηθώ στην ελάφρυνση, δηλ. βοηθώ κάποιον στο να βαστάξει ή να μεταφέρει κάτι, ανακουφίζω συνάμα, σε Ηρόδ.

συν-επερείδω, μέλ. -*σω*, **I.** επιφέρω από κοινού ορμητικά χτυπήματα ή τραύματα· *πληγὴν*, σε Πλούτ.· *συνεπερείδω ὑπόνοιάν τινι*, συμβάλλω στο να υποστηριχθεί, να στοιχειοθετηθεί κατηγορία εναντίον του, στον ίδ. **II.** με *αιτ. προσ.*, διατρυπώ, διαπερνώ· *συνεπερείσας τῆ ρύμη τοῦ ἵππου*, επιτίπτοντας εναντίον του με όλη τη δύναμη του αλόγου του, στον ίδ.

συν-επερίζω, μέλ. -*σω*, συναγωνίζομαι, φιλονικώ επίσης με, *τινί*, σε Ανθ.

συνέπεσον, *αόρ. β'* του *συμπίπτω*.

συνεπεσπόμην, Ιων. *αόρ. β'* του *συνεφέπομαι*.

συνεπέστην, *αόρ. β'* του *συνεφίστημι*.

συν-επευθύνω, μέλ. -*ύνῶ*, κατευθύνω, διευθύνω ή καθοδηγώ από κοινού, *τι*, σε Πλούτ.

συν-επεύχομαι, μέλ. -*ζομαι*, αποθ., προσεύχομαι από κοινού, απευθύνω κοινή προσευχή, συμπροσεύχομαι, σε Θουκ.· *αλλά με απαρ. μέλ.*, υπόσχομαι, τάζω επιπλέον να κάνω κάτι, σε Ξεν.

συν-επιγέω, μέλ. *-ήσω*, **I**. τραγουδώ, ψάλλω, υμνώ μαζί με άλλους ή συμμετέχω σε χορικό άσμα, π.χ. σε παιάνα, σε Ξεν. **II**. συνηχώ, αντηχώ, αντιλαλώ σε κάτι, σε Λουκ.

συν-επιβαίνω, μέλ. *-βήσομαι*, ανεβαίνω, επιβιβάζομαι, επιβαίνω από κοινού, *τοῦ τείχους*, στο τείχος, σε Πλούτ.

συν-επιβάλλω, μέλ. *-βάλλω*, **I**. απασχολώ το πνεύμα μου επίσης, εξετάζω ή θεωρώ, σκέπτομαι κάτι από κοινού, σε Πολύβ. **II**. συμπίπτω με κάτι, *καιροῖς*, στον ίδ.

συν-επιβλάπτομαι, Παθ., υφίσταμαι βλάβη από κοινού με κάποιον, *τινι*, σε Αριστ.

συν-επιβουλεύω, μέλ. *-σω*, μηχανορραφώ, ραδιουργώ, συνωμοτώ από κοινού εναντίον κάποιου, σε Ξεν.

συν-επιγρᾶφεύς, ὁ, αυτός που καταγράφει, συνυπογράφει από κοινού, που είναι γραμματέας μαζί με κάποιον άλλο, σε Ισοκρ.

συν-επιδεικνύμι ή **-ύω**, επιδεικνύω μαζί, συνολικά, σε Πολύβ.

συν-επιθειάζω, αποδίδω κάτι σε θεϊκή παρέμβαση, επικαλούμαι τους θεούς, σε Πλούτ.

συν-επιθυμέω, μέλ. *-ήσω*, επιθυμώ κάτι από κοινού με κάποιον άλλο, *τινίτινος*, σε Ξεν.

συν-επίκειμαι, Παθ., συμμετέχω σε επίθεση, επιτίθεμαι από κοινού, συντονισμένα, σε Αριστοφ.

συν-επικλάω, λυγίζω, κάμπτω, συντρίβω συγχρόνως ή από κοινού, σε Πλούτ.

συν-επικοσμέω, μέλ. *-ήσω*, στολίζω από κοινού, συμμετέχω στον στολισμό ενός πράγματος, τιμώ συνάμα, σε Ξεν., Αριστ.

συν-επικουρέω, μέλ. *-ήσω*, προσέρχομαι ως σύμμαχος ή αρωγός, βοηθώ, ανακουφίζω, σε Ξεν.

συν-επικουρίζω, μέλ. *-σω*, **I**. ελαφρύνω κάποιον ή κάτι συγχρόνως, σε Πλούτ. **II**. συμβάλλω στην ανακούφιση, ανακουφίζω, στον ίδ.

συν-επικρᾶδαίνω, σείω, κινώ προς τα εμπρός και προς τα πίσω μαζί με κάποιον, επισείω μαζί, σε Ξεν.

συν-επικρύπτω, μέλ. *-ψω*, συμβάλλω στην απόκρυψη, κρύβω, συγκαλύπτω από κοινού, σε Πλούτ.

συν-επιλαμβάνομαι, **I. 1**. Μέσ., συμμετέχω σε κάτι, λαμβάνω μέρος σε κάτι από κοινού με άλλους, συνεπικουρώ, με γεν. πράγμ., σε Ηρόδ., Θουκ.· *συνεπιλαμβάνομαί τινί τινος*, συμβάλλω από κοινού σε κάτι ή βοηθώ κάποιον σε κάτι, συνεργώ, συμπράττω, σε Λουκ.· *συνεπιλαμβάνομαί τινι τοῦ φόβου*, συμβάλλω στην αύξηση του φόβου, σε Θουκ. **2**. με γεν. προσ., παίρνω το μέρος κάποιου, τον υποστηρίζω ή τον υπερασπίζομαι, σε Πλούτ. **II**. Ενεργ. με την ίδια σημασία, *λόγῳ καὶ ἔργῳ συνεπιλαμβάνειν τινί*, λαμβάνω μέρος σε κάτι από κοινού με κάποιον τόσο στα λόγια όσο και στα έργα, σε Θουκ.

συν-επιμελέομαι, αποθ. (*μέλομαι*), συμμετέχω στη φροντίδα για κάτι ή φροντίζω, επιμελούμαι κάτι από κοινού με κάποιον, *τινος*, σε Θουκ., Ξεν.· *συνεπιμελέομαι τῆς στρατιᾶς*, έχω από κοινού την επιμέλεια, τη φροντίδα για το στράτευμα, σε Ξεν.· *απόλ.*, στον ίδ.

συν-επιμελητής, **-οῦ**, ὁ, αυτός που φροντίζει κάτι από κοινού ή που υποβοηθά αυτόν που έχει επωμιστεί συγκεκριμένη φροντίδα, σε Ξεν.

συν-επιρρέπω, μέλ. *-ψω*, ρέπω, κλίνω προς κάτι από κοινού, σε Πλούτ.

συν-επιρρώνυμι, συμβάλλω στην ισχυροποίηση κάποιου, βοηθώ με την υποστήριξή μου την ενίσχυση κάποιου, ενδυναμώνω, σε Πλούτ.

συν-επισκοπέω, μέλ. -σκέψομαι, εξετάζω, επιθεωρώ κάτι από κοινού με κάποιον, τίτινι, σε Ξεν.

συν-επισπάω, μέλ. -σπάσω [ᾶ], **I.** έλκω, τραβώ προς κάποια κατεύθυνση από κοινού, επισύρω, αποσπώ μαζί με κάποιον, σε Πλούτ. **II.** Μέσ., συμπαρασύρω μαζί μου κάποιον ή κάτι, ιδίως προς την καταστροφή, σε Πλάτ., Δημ. κ.λπ.

συν-επισπεύδω, μέλ. -σω, επισπεύδω, επιταχύνω, κατεπείγω κάτι μαζί με κάποιον άλλο, σε Ξεν.

συν-επίσταμαι, αποθ., γνωρίζω καλά κάτι μαζί με κάποιον, κατέχω τα μυστικά του, σε Ξεν., Λουκ.

συν-επιστάτέω, μέλ. -ήσω, ενεργώ ως επιστάτης ή προστάτης από κοινού με άλλον, επιτηρώ, εποπτεύω, σε Πλάτ.

συν-επιστέλλω, στέλνω, πέμπω μαζί ή από κοινού με κάποιον, σε Λουκ.

συν-επιστρέτεύω, μέλ. -σω, **1.** εκστρατεύω από κοινού, μετέχω στη διενέργεια του πολέμου, συνστρατεύω, τινί, με κάποιον, σε Θουκ., Δημ.

συν-επιστρέφω, μέλ. -ψω, **1.** στρέφω συγχρόνως, περιστρέφω μαζί, σε Πλάτ. **2.** καθιστώ κάποιον προσεκτικό από κοινού με κάποιον, σε Πλούτ.

συν-επισχύω, μέλ. -ύσω [ῶ], ενισχύω, ενδυναμώνω, υποστηρίζω κάποιον από κοινού, συνεπικουρώ κάποιον, σε Ξεν.

συν-επιτείνω, μέλ. -τενώ, συντελώ στην αύξηση, επιτείνω από κοινού, σε Πολύβ.

συν-επιτελέω, μέλ. -έσω, **1.** βοηθώ στην πραγματοποίηση, την επίτευξη, την εκπλήρωση κάποιου πράγματος, σε Πλούτ. **2.** εκτελώ, ερμηνεύω από κοινού, παιᾶνα θεῶ, σε Ξεν.

συν-επι-τίθημι, μέλ. -θήσω, **I.** επιθέτω, βάζω επιπλέον ή από κοινού, σε Πλούτ. **II.** Μέσ., επιτίθεμαι, επιτίπτω, εφορμά από κοινού με, τινι, σε Θουκ. · ζυνεπιτίθεμαι τῶ ἔργῳ, συνεργάζομαι σε κάτι, επιδίδομαι από κοινού σε κάποιο έργο, στον ίδ.

συν-επιτιμάω, μέλ. -ήσω, μέφομαι, ψέγω, μαλώνω, επιπλήττω, επιτιμώ από κοινού, σε Πλούτ.

συν-επιτρίβω[τι], μέλ. -ψω, καταστρέφω, εξολοθρεύω συγχρόνως ή ολοσχερώς, σε Ξεν.

συν-επίτροπος, ό, αυτός που επιτροπεύει, που επιλαμβάνεται από κοινού, σε Δημ.

συν-επιφέρω, μέλ. -εποιίω, επιφέρω μαζί ή φέρνω μαζί μου, σε Πλούτ.

συν-επιχειρέω, μέλ. -ήσω, επιτίθεμαι, επιδίδομαι σε πολεμική επιχείρηση από κοινού, σε Πολύβ.

συν-επιψεύδομαι, αποθ., ψεύδομαι από κοινού με κάποιον άλλο, σε Λουκ.

συν-επιψηφίζω, συντελώ στην ψήφιση ενός νόμου, τον υπερψηφίζω κι εγώ, σε Αριστ.

συνέπνιζα, αόρ. α' του συμπνίγω.

συν-έπομαι, αόρ. β' -εσπόμην· αποθ.· **1.** ακολουθώ κάποιον από κοινού με κάποιον άλλον, ακολουθώ κάποιον από κοντά, συνοδεύω μαζί με άλλους, απόλ., σε Ομήρ. Οδ., Θουκ. κ.λπ.· με δοτ., σε Ηρόδ. κ.λπ.· οὐ σοι τῶ βίῳ ζυνέσπετο, η τύχη δεν παρέμεινε σταθερή στη ζωή σου, δεν σε ακολούθησε, σε Σοφ. **2.** συνέπομαι τῶ λόγῳ, παρακολουθώ τον λόγο μέχρι τα αποτελέσματά του, σε Πλάτ.· απόλ., ζυνέπομαι, παρακολουθώ, δηλ. εννοώ, καταλαβαίνω, στον ίδ.

συν-επόμνυμι, μέλ. -ομόσω, ορκίζομαι επιπλέον ή επίσης, σε Ξεν.

συν-ερᾶνίζω, μέλ. -σω, συνεισφέρω από κοινού, συλλέγω, συγκεντρώνω, συναθροίζω, σε Λουκ. — Μέσ., δέχομαι συνεισφορές, σε Πλούτ.

συν-εραστής, -οῦ, ὁ, από κοινού εραστής, αυτός που αγαπά από κοινού με κάποιον άλλο, σε Ξεν.

συν-εράω (Α), μέλ. -άσω [ᾶ], συναθροίζω, συγκεντρώνω, συλλέγω· *συνεραῶσαι τοὺς λόγους*, σε Ισοκρ.

συν-εράω (Β), παρατ. -ήρων, αγαπώ από κοινού με κάποιον, τινί, σε Ευρ.· ομοίως, Επικ. απαρ. Μέσ. ενεστ., *συνέρασθαι*, σε Βίωνα.

συν-εργάζομαι, μέλ. -άσομαι· αποθ.· **I.** εργάζομαι μαζί, συμπράττω, συνεργώ, σε Σοφ.· *συνεργάζομαι πρὸς τι*, συνεισφέρω, συντελώ, συμπράττω σε κάτι, σε Ξεν. **II.** αόρ. α' -ειργάσθην, παρακ. -είργασμαι, με Παθ. σημασία· *λίθοι ζυνειργασμένοι*, πέτρες κατειργασμένες ώστε να συναρμόζονται μεταξύ τους στις οικοδομικές εργασίες, πελεκητές πέτρες, σε Θουκ.· *συνειργάσθη ἔργον*, συντελέστηκε, εκτελέστηκε, ήλθε εις πέρας, περατώθηκε, τελείωσε, ολοκληρώθηκε, σε Ανθ.

συν-εργάτης[ᾶ], -ου, ὁ, αυτός που εργάζεται μαζί με κάποιον, βοηθός, αρωγός, σε Σοφ., Ευρ.· με γεν., συμμετοχος, συμπράττων, βοηθός, συνεργός σε κάτι, σε Ευρ.

συνεργᾶτίνης[ι], -ου, ὁ, ποιητ. αντί συνεργάτης, σε Ανθ.

συν-εργάτις[ᾶ], -ιδος, ἡ, θηλ. του *συνεργάτης*.

συνεργέω, παρατ. -ήργουν (*συνεργός*), εργάζομαι μαζί με κάποιον, βοηθώ, συμβάλλω στην εκτέλεση ενός έργου, συντελώ, συνεργάζομαι, συμπράττω, σε Ευρ., Ξεν. κ.λπ.· γενικά, συνεργάζομαι με κάποιον, βοηθώ, τινί, σε Δημ.

συνέργημα, -ατος, τό, βοήθεια, υποστήριξη, σύμπραξη, σε Πολύβ.

συνεργήτης, -ου, ὁ, ποιητ. αντί *συνεργάτης*, σε Ανθ.

συνεργία, ἡ (συνεργέω), από κοινού εργασία, συνεργασία, συμμετοχή, σύμπραξη, σε Αριστ.· με αρνητική σημασία, συνωμοσία, συνεννόηση για δόλιο σκοπό, σε Δημ.

συν-εργός, -όν (*ἔργω), **I.** αυτός που εργάζεται από κοινού με άλλους, αυτός που συμβάλλει, που συντελεί, που βοηθάει στην επιτέλεση ενός έργου· και ως ουσ., συνεργάτης, βοηθός, συμμετοχος, αρωγός, συναυτουργός, συμπράττων, σε Ευρ., Θουκ. κ.λπ.· με δοτ. προσ., σε Ευρ., Θουκ.· με γεν. πράγμ., *συνεργὸς τείχεος*, αυτός που συμβάλλει στην ανέγερση τείχους, σε Πίνδ.· *συνεργὸς ἀδίκων ἔργων, ἀρετᾶς*, αυτός που συντελεί στην επίτευξη ή την απόκτησή τους, σε Ευρ.· *συνεργὸς τινίτινος*, αυτός που βοηθάει κάποιον σε κάτι, σε Ξεν.· *εἰζή πρὸς τι*, στον ίδ. **II.** αυτός που ασκεί το ίδιο επάγγελμα με κάποιον, που εργάζεται στο ίδιο αντικείμενο, συνεργάτης, συνάδελφος, σύντεχνος, ομότεχνος, σε Δημ.

συν-έργω, αρχ. τύπος του Αττ. **συνείργω**, μέλ. *συνείρξω*· Επικ. **συνεέργω**, παρατ. *συνέεργον* ή *συνεεργάθον*· **I.** κλείνω, εγκλείω μαζί, συγκλείω, σε Όμηρ., Σοφ. **II.** συνδέω, δένω μαζί, σε Ομήρ. Οδ.· ενώνω, συνενώνω, σε Πλάτ.

συν-έρδω, μέλ. -ξω, συντελώ, συμπράττω, βοηθώ, συνεργώ, τινί, σε Σοφ.

συν-ερείδω, μέλ. -σω, **I. 1.** στερεώνω καλά μαζί, συναρμόζω, στηρίζω μαζί, υποστηρίζω, σε Ομήρ. Οδ.· συνδέω, δένω μαζί, δένω σφιχτά, συσφίγγω, σε Ευρ. — Παθ., *συνερείσθεις χέρας δεσμοῖς*, με τα χέρια του δεμένα σφιχτά, στον ίδ. **2.** *συνερείδω τὸν λογισμόν*, υποστηρίζω τον συλλογισμό μου με ατράνταχτα επιχειρήματα, σε Πλούτ. **II.** αμτβ., συμπλέκομαι σε μάχη σώμα με σώμα, συγκρούομαι, στον ίδ.

συν-ερέω, Αττ. -ερώ, μέλ. χωρίς ενεστ. σε χρήση (βλ. [συναγορεύω](#)), παρακ. -είρηκα· μιλώ με ή από κοινού, συνηγορώ, υποστηρίζω, υπερασπίζομαι κάποιον με τα λόγια μου ή με την αγόρευσή μου, με δοτ., σε Ξεν., Δημ.

συν-ερίθος, ή, βοηθός, συνεργάτιδα, ιδίως οικιακή βοηθός, σε Ομήρ. Οδ., Αριστοφ.: *συνέριθοι τέχναι*, βοηθητικές τέχνες, σε Πλάτ.: *συνέριθος άτρακτος*, σε Ανθ.

συν-ερκτικός, -ή, -όν (συνέργω), λέγεται για αγορητή, για ρήτορα, αυτός που «στριμώχνει στη γωνία» τον αντίπαλό του, που τον αφήνει χωρίς επιχειρήματα· ισχυρός, πειστικός, σε Αριστοφ.

σύνερξις, ή (συνέργω), στενή σύνδεση· ένωση με τα δεσμά του γάμου, σε Πλάτ.

συνέρρηγμαι, Παθ. παρακ. του *συρρήγνυμι*.

συν-έρχομαι, μέλ. -ελευσομαι, Αττ. μέλ. *σύνειμι* (εἶμι, Λατ. *ibo*)· αποθ. με Ενεργ. αόρ. β' και παρακ. **I.** έρχομαι ή πηγαίνω μαζί, πορεύομαι με συνοδεία, σε Ομήρ. Ιλ. **II. 1.** έρχομαι μαζί με άλλους στο ίδιο μέρος, συνέρχομαι, συναθροίζομαι, συγκεντρώνομαι, σε Ηρόδ., Ευρ. κ.λπ.: *συνέρχομαι ές τωυτό*, σε Ηρόδ.: *συνέρχομαι ές λόγους τινί*, στον ίδ.: και απλώς, *συνέρχομαί τινι*, έχω σχέσεις με, συναναστρέφομαι κάποιον, σε Σοφ. **2.** με εχθρική σημασία, συμπλέκομαι σε μάχη, έρχομαι στα χέρια, συγκρούομαι· *μάχη υπό τινων ζυνελθοῦσα*, μάχη που συνήφθη, που διεξήχθη από αυτούς, σε Θουκ. **3.** έρχομαι στο ίδιο σημείο, συνδέομαι, συνενώνομαι, σε Ευρ., Πλάτ.: *σχηματίζω σύνδεσμο ή συμμαχία*, σε Δημ. **4.** με σύστ. αντ., *ταύτην τήν στρατείαν ζυνήλθον*, πήραν μέρος, είχαν συμμετοχή στην εκστρατεία αυτή, σε Θουκ.: ομοίως, *τό σὸν λέχος ζυνήλθον*, μοιράστηκα το κρεβάτι σου, λέγεται για συνουσία, σε Σοφ. **III. 1.** λέγεται για πράγματα, συνδέομαι σε ένα και το αυτό, ενώνομαι, στον ίδ., Ευρ.: επίσης για αριθμούς, συναποτελώ ένα ποσό ή χρηματικό κεφάλαιο, σε Ηρόδ. **2.** λέγεται για γεγονότα, συντρέχω, συμπίπτω χρονικά, συμβαίνω παράλληλα, στον ίδ.

συν-ερωτάω, μέλ. -ήσω, **I.** ρωτά από κοινού με κάποιον, σε Λουκ. **II.** αποφαίνομαι, συμπεραίνω, καταλήγω σε συμπέρασμα μέσω ερωταποκρίσεων, στον ίδ.

σύνες, προστ. αορ. β' του *συνίημι*.

σύνεσις, Αττ. *ζύνεσις, ή [σύν-εμι (εἶμι, Λατ. *ibo*)]*, **I.** λέγεται για ποταμούς, συμβολή, συνάντηση δύο ρευμάτων ή ποταμών· *ζύνεσις δύο ποταμών*, σε Ομήρ. Οδ. **II. 1.** (*συνίημι*) γρήγορη αντίληψη, ευφυΐα, αγχίνια, ευστροφία, οξύνοια, σε Θουκ.: λέγεται για ζώα, σε Πλάτ. **2.** με γεν. πράγμ., οξύνοια που επιδεικνύεται σε κάτι, ταχύτητα αντίληψως σε σχέση με κάτι, στον ίδ.: *περί τινος*, σε Θουκ. **III.** = *συνείδησις*, σε Ευρ. **IV.** κλάδος τέχνης ή επιστήμης, σε Αριστ.

συνεσπάραξα, αόρ. α' του *συσπαράσσω*.

συνεσπόμηγ, αόρ. β' του *συνέπομαι*.

συνεσταλμένος, μτχ. Παθ. παρακ. του *συστέλλω*.

συνεσταώς, αντί -εσθηκώς, μτχ. παρακ. του *συνίστημι*.

συνεσταυρωμένος, μτχ. Παθ. παρακ. του *συσταυρόω*.

συνεστέον, ρημ. επίθ. του *σύνειμι* (εἶμι, Λατ. *sum*), πρέπει κάποιος να συντροφεύσει κάποιον άλλο, τινί, σε Πλάτ.

συνέστειλα, αόρ. α' του *συστέλλω*.

συνεστηκότως, επίρρ. από μτχ. παρακ. του *συνίστημι*, σίγουρα, σταθερά, σοβαρά, σε Αριστ.

συνέστηγ, αόρ. β' του *συνίστημι*.

συν-εστιάω, μέλ. -άσω [*ā*], φιλοξενώ, φιλεύω, περιποιούμαι, τέρπω κάποιον στο σπίτι μου, σε Ανθ. — Παθ., μετέχω σε συμπόσιο ή ευωχία μαζί με άλλους, σε Δημ.

συν-έστιος, -ον (έστία), 1. αυτός που μοιράζεται την οικογενειακή εστία ή την οικία με άλλον, συγκατοικός, σύνοικος, φιλοξενούμενος, Λατ. *contubernalis*, σε Σοφ., Ευρ.· *ζυνέστιοι πόλεος*, συμπολίτες, σε Αισχύλ.· με δοτ. προσ., *συνέστιός σοικαί όμοτράπεζος*, σε Πλάτ.· με δοτ. πράγμ., *ζυνέστιος έμοι θοίγη*, σύντροφοί μου στο συμπόσιο, συνδαιτυμόνες, όμοτράπεζοι. **2.** λέγεται για τον Δία, προστάτης της οικογενειακής εστίας, σε Αισχύλ.

συνεστραμμένως, επίρρ. από μτχ. Παθ. παρακ. του *συστρέφω*, ξεκάθαρα, χωρίς περιστροφές, με συντομία, με γλαφυρό, πεποικιλμένο ύφος, σε Αριστ. **συνεστώ, -ούς, ή (σύνειμι)**, = *συνουσία* II, συναναστροφή, ευωχία, συμπόσιο, σε Ηρόδ.

συνεστώς, αντί *-εστηκώς*, μτχ. παρακ. του *συνίστημι*.

συνέσχον, αόρ. β' του *συνέχω*.

συν-έταιρος, ό, σύντροφος, συνάδελφος, εταίρος, φίλος, σε Ηρόδ.

συνετάφη[ν], Παθ., αόρ. β' του *συνθάπτω*.

συνέτλην, αόρ. β' του *συντολμάω*.

συνετός, -ή, -όν (συνήμι), I. ευφυής, οξύνουος, φρόνιμος, μυαλωμένος, συνετός, Λατ. *prudens*, σε Ηρόδ., Πίνδ. κ.λπ.· *τό συνετόν = σύνεσις*, σε Ευρ., Θουκ.· με γεν. πράγμ., ευφυής, εύστροφος, οξύνουος σε κάτι· *ζυνετός πολέμου*, σε Ευρ.· επίσης, με αιτ., *τά οίκτρα ζυνετός*, στον ίδ. **II.** Παθ., ευνόητος, κατανοητός, σε Θέογν., Ηρόδ. κ.λπ.· οι Ενεργ. και Παθ. σημασίες συμπίπτουν· *εζζυνετος ζυνετοϊσι βοά*, σε Ευρ. **IV.** επίρρ., *-τώς*· **1.** ευφυώς, συνετά, στον ίδ. **2.** κατά τρόπο ευνόητο, σαφώς, σε Πλούτ.

συν-ευδαιμονέω, μέλ. *-ήσω*, μετέχω στην ευδαιμονία, στην ευτυχία, ευημερώ από κοινού, σε Ξεν.

συν-ευδοκέω, μέλ. *-ήσω*, **1.** συναινώ, συμφωνώ σε κάτι, επιδοκιμάζω, επικροτώ κάτι από κοινού, με δοτ., σε Κ.Δ. **2.** εκφράζω ή αισθάνομαι συμπάθεια για κάποιον, *τινί*, στο ίδ.

συν-εύδω, μέλ. *-ευδήσω*, **I.** κοιμάμαι μαζί με κάποιον, σε Ηρόδ., Σοφ. **II.** *τοῦ ζυνεύδοντος χρόνου*, κατά τον χρόνο που συμπίπτει με τον ύπνο, την ώρα που κάποιος κοιμάται, σε Αισχύλ.

συνευημερέω, μέλ. *-ήσω*, απολαμβάνω την ημέρα μου ή ευτυχώ μαζί με κάποιον, σε Πλούτ.

συν-ευνάζομαι, Παθ., κοιμάμαι μαζί με κάποιον, λέγεται για σαρκική επαφή, σε Πίνδ., Σοφ.

συν-ευνάομαι, Παθ., *συν-ευνάζομαι*, σε Ηρόδ., Λουκ.

συν-ευνέτης, -ου, ό, ή (ευνή), αυτός που μοιράζεται το κρεβάτι του με κάποιον, σύζυγος, στον ίδ.· ερωτικός σύντροφος, σε Ευρ.· θηλ. **συνευνέτις, -ιδος**, σύζυγος ή ερωμένη, παλλακίδα, στον ίδ.

σύν-ευνος, ό, ή (ευνή), σύντροφος στο κρεβάτι, ερωτικός σύντροφος, σύζυγος, σε Πίνδ., Τραγ.

συν-ευπορέω, μέλ. *-ήσω*, **1.** συνεισφέρω από κοινού, παρέχω, προμηθεύω, χορηγώ μαζί με άλλους, σε Δημ. **2.** με γεν. πράγμ., βοηθώ με τη συνεισφορά μου, συνεργώ προσφέροντας σε κάποιον, συνεπικουρώ, στον ίδ. **3.** βοηθώ, συμβάλλω, συντελώ στην επίτευξη ενός πράγματος, σε Πλούτ.

συν-ευτῶχέω, μέλ. *-ήσω*, έχω την εύνοια της τύχης από κοινού με άλλους, σε Ευρ.

συν-εύχομαι, μέλ. *-ζομαι*, αποθ., εύχομαι ή προσεύχομαι από κοινού, σε Ευρ.· *ταῦτα δὴ ζυνεύχομαι*, εκφράζω την ίδια ευχή με άλλους, στον ίδ.

συν-ευωχέομαι, Παθ., περνώ τη ζωή μου με πολυτελείς διασκεδάσεις από κοινού με άλλους, συμμετέχω σε συμπόσιο, *τινι*, από κοινού με κάποιον, σε Λουκ.

συν-εφάπτομαι, Ιων. **συνεπ-**, μέλ. -*άμμομαι*, αποθ.· **1.** με γεν. πράγμ., συμμετέχω σε κάτι, *ἔργου*, σε Πίνδ.· *τοὺς συναφαπτομένους*, εκείνοι που συμμετέχουν (στον πόλεμο), σε Αισχίν. **2.** με γεν. προσ., λαμβάνω μέρος σε επίθεση μαζί με κάποιον, σε Ηρόδ.

συν-εφεδρεύω, μέλ. -*σω*, **I.** βρίσκομαι σε εφεδρεία από κοινού αναμένοντας να πολεμήσω τον εχθρό, σε Πολύβ. **II.** παραφυλάσσω, στήνω καρτέρι, παρακολουθώ κάποιον από κοντά, στον ίδ.

συν-εφέλκω, αόρ. α΄ -*είλκῦσα* (πρβλ. **ἔλκω**), σύρω από κοινού κοντά μου ή κατόπιν μου, σε Πλάτ.

συν-εφέπομαι, αόρ. β΄ -*εφεσπόμην*, Ιων. -*επεσπόμην*, αποθ., ακολουθώ από κοινού, σε Ηρόδ.· *τινι*, με κάποιον, σε Ξεν.

συν-έφηβος, ὁ, αυτός που βρίσκεται στην εφηβική ηλικία συγχρόνως με κάποιον άλλο, συνομήλικος έφηβος, σε Αισχίν.

συν-εφίστημι, μέλ. -*επιστήσω*, αόρ. α΄ -*επέστησα*· **I.** τοποθετώ μαζί κάποιους ως φρουρούς ή φύλακες, καθιστώ κάποιον προσεκτικό, εφιστώ την προσοχή του, σε Πολύβ.· *κατόπιν* (ενν. *τὸν νοῦν*), στρέφω την προσοχή μου, παρατηρώ από κοινού με κάποιον, στον ίδ. **II. 1.** Παθ., *συνεφίσταμαι*, με Ένεργ. αόρ. β΄, επιβλέπω, επιστατώ κάτι μαζί ή από κοινού με άλλον, σε Θουκ. **2.** εγείρομαι από κοινού, *κατά τινος*, εναντίον κάποιου, σε Κ.Δ.

συνέχεια, ή (συνεχής),· **I. 1.** ακολουθία, συνοχή, διαδοχή, εξακολουθήση, συνέχεια, σε Αριστ. **2.** συνοχή ή ακολουθία των λέξεων μέσα στην πρόταση, σε Λουκ. **II.** αδιάλειπτη προσοχή, επίμονη προσπάθεια, σε Δημ.

συνέχευα, Επικ. αντί -*έχεα*, αόρ. α΄ του *συχχέω*.

συνεχής, -*ές* (συνέχω)· αυτός που συγκρατεί, που συνέχει·

A. I. λέγεται για τόπο, αδιάσπαστος, συνεχόμενος, σε Θουκ., Πλάτ.· με *δοτ.*, τόπος που αποτελεί συνέχεια ενός άλλου, όμορος, γειτονικός, αυτός που αποτελεί ή έχει την ίδια συνοριακή γραμμή με κάποιον άλλον τόπο, σε Ηρόδ., Ευρ. **II.** λέγεται για χρόνο, αδιάλειπτος, εξακολουθητικός, διαρκής, σε Ξεν.· *τὸ ζυνεχές = συνέχεια*, σε Θουκ. **III.** λέγεται για πρόσωπα, σταθερός, αμετάπτωτος, επίμονος, καρτερικός, σε Θουκ. **B.** επίρρ. *συνεχῶς*, Ιων. -*έως*· **1.** λέγεται για χρόνο, αδιαλείπτως, διαρκώς, αδιάκοπα, ασταμάτητα, σε Ησίοδ.· Υπερθ. -*έστατα*, σε Ξεν. **2.** χρησιμοποιείται με αριθμούς, εξακολουθητικά, *κατ' ακολουθία*, σε Αριστοφ., Θουκ. **II.** στην Επικ., *συνεχές* ως επίρρ., σε Ομήρ. Ιλ.· *συνεχές αείει*, αδιαλείπτως ανέκαθεν, σε Ομήρ. Οδ. (*συνεχές* σε Όμηρ. και *συνεχέως*, σε Ηρόδ.· με έκταση της πρώτης συλλαβής σε θέση άρσεως του μέτρου).

συν-εχθαίρω, μέλ. -*ἄρῶ*, μισώ από κοινού με άλλον, σε Ανθ.

συνέχθω, ποιητ. αντί *συνεχθαίρω*, σε Σοφ.

συν-έχω, μέλ. -*ξω*, αόρ. β΄ *συνέσχον* — Μέσ., μέλ. με Παθ. σημασία - *σχήσομαι*, σε Δημ.· **I. 1.** κρατώ μαζί, συγκρατώ, συσφίγγω, σε Ομήρ. Ιλ.· περικλείω, περιβάλλω, περιέχω, περιζώνω, περικυκλώνω, σε Ησίοδ., Πλάτ. **2.** κρατώ μαζί κάποιους ενωμένους, εμποδίζω τον διασκορπισμό τους, λέγεται για στρατιώτες, σε Ξεν., Δημ.· *συνεπῶς*, *συνέχω πάλιν*, συγκρατώ την πόλη ενωμένη, εμποδίζω τη διάσπαση και την καταστροφή της, σε Ευρ.· *καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους ἢ κοινωνία ζυνέχει*, σε Πλάτ.· *συνέχω τὴν πολιτείαν*, σε Δημ.· ομοίως, *ζυνέχω τὴν εἰρεσίαν*, κρατώ ενωμένους τους κωπηλάτες, τους κάνω να κωπηλατούν ρυθμικά, σε Θουκ. **3.** εξαναγκάζω, ασκώ πίεση ή βία σε κάποιον

για κάτι, σε Κ.Δ. **4.** συμπιέζω, συνθλίβω, καταθλίβω, καταπιέζω, στο ίδ. — Παθ., υφίσταμαι καταναγκασμό, στενοχωρούμαι, καταπιέζομαι, θλίβομαι, σε Ηρόδ., Αττ. **II.** αμτβ., συνέρχομαι, συνενώνομαι, *εἰς ἓν*, σε Αριστ.

συν-ηβολέω (*βᾶλειν*, με ένθεση του η), συναντώ τυχαία, συντυχαίνω, με δοτ., σε Βάβρ.

σύν-ηβος, ό, ή (ήβη), συνομήλικος νέος που είναι φίλος κάποιου, σε Ευρ. **συνηγορέω**, μέλ. *-ήσω* (*συνήγορος*), **I.** είμαι συνήγορος· *συνηγορέω τινί*, είμαι συνήγορος κάποιου, υπερασπίζομαι την υπόθεσή του στο δικαστήριο, σε Αριστ., Αισχίν· επίσης, *συνηγορέω ὑπέρ τινος*, σε Δημ· *περί τινος*, σε Αριστ. **II.** *συνηγορέω τῷ κατηγορῷ*, υποστηρίζω τον κατηγορο, σε Σοφ.

συνηγορία, ή, δικαστική υπεράσπιση κάποιου, αγόρευση υπέρ κάποιου στο δικαστήριο, σε Αισχίν.

συνηγορικός, -ή, -όν, αυτός που ανήκει ή αρμόζει σε συνήγορο (*συνήγορος*)· *τὸ συνηγορικόν*, αμοιβή συνηγόρου, που ήταν μια δραχμή την ημέρα και δινόταν μόνον στους δημοσίους συνηγόρους, σε Αριστοφ.

συν-ήγορος, -ον (ἀγορά), **I.** αυτός που συμφωνεί με κάποιον, σύμφωνος, σε Σοφ. **II.** ως ουσ., αυτός που συνηγορεί υπέρ κάποιου, που υπερασπίζεται την υπόθεση κάποιου στο δικαστήριο, συνήγορος, δικηγόρος, σε Αισχύλ· στην αρχαία Αθήνα οι *συνήγοροι* διακρίνονταν σε δύο κατηγορίες· **1.** δημόσιοι συνήγοροι, δέκα από τους οποίους διορίζονταν κατ' έτος προκειμένου να αντιπροσωπεύουν την πόλη, σε Αριστοφ., Δημ. κ.λπ. **2.** ιδιωτικοί συνήγοροι (που ονομάζονταν και *δικηγόροι*), στους οποίους απαγορευόταν η είσπραξη αμοιβής, σε Δημ.

συν-ηδέατε, Ιων. αντί *-ήδείτε*, β' πληθ. υπερσ. του *σύννοϊδα*.

συν-ήδομαι, μέλ. *-ησθήσομαι*, αόρ. α' *-ήσθην*, αποθ· **1.** χαίρομαι, τέρπομαι από κοινού με κάποιον, σε Πλάτ., Ξεν. κ.λπ· *συνήδομαί τινι*, χαίρομαι μαζί με κάποιον, μοιράζομαι τη χαρά του, σε Ηρόδ., Αττ. **2.** με δοτ. πράγμ., χαίρομαι, ευαρεστούμαι για κάτι, επιχαίρω, σε Αριστ· *ἐπί τινι*, σε Ξεν. **3.** με δοτ. προσ. και πράγμ., σε Σοφ.

συν-ηδύνω, μέλ. *-ύνῶ*, κάνω κάτι ευχάριστο, γλυκό στη γεύση, γλυκαίνω κάτι· γενικά, συμβάλλω στο να ευφρανθεί κάποιος, ευφραίνω, τέρπω, ικανοποιώ, αγάλλω, σε Αριστ.

συνήθεια, ή (συνήθης), **I.** συναναστροφή, οικειότητα, γνωριμία, συντροφικότητα, φιλική σχέση, Λατ. *consuetudo*, σε Αισχίν. κ.λπ. **II. 1.** έξη, έθιμο, συνήθεια, σε Ομηρ. Ύμν., Πλάτ· με γεν., *ἔργου*, εξοικείωση μ' αυτό, σε Δημ. **2.** συνήθης χρήση της γλώσσας ή μιας έκφρασης, σε Αισχίν.

συν-ήθης, -ες, γεν. *-εος*, συνηρ. *-ους* (*ἥθος*)· **I.** αυτός που διαμένει ή ζει μαζί με κάποιον, οικείος, φίλος, σύντροφος, σε Ησιόδ· αυτός που μοιάζει με κάποιον ως προς τις συνήθειες ή τους τρόπους του, σε Πλάτ· *συνήθης τινί*, αυτός που έχει μεγάλη οικειότητα με κάποιον, σε Πλάτ. **II. 1.** αυτός που έχει συνηθίσει σε κάτι, που έχει εξοικειωθεί με κάτι, συνηθισμένος, εξοικειωμένος, *τινί*, με ένα πράγμα, στον ίδ. **2.** λέγεται για πράγματα, συνηθισμένος, εθιμικός, κοινός, αυτός που ανήκει στον μέσο όρο, σε Σοφ., Θουκ· *τὸ σύνηθες*, συνήθεια, έθιμο, σε Ξεν. **III.** επίρρ. *-θως*, σύμφωνα με τη συνήθεια, εθιμικά, όπως συνηθίζεται, σε Αισχίν.

συν-ήθροισμαι, Παθ. παρακ. του *συναθροίζω*.

συν-ήκα, αόρ. α' του *συνήμι*.

συν-ήκω, μέλ. *-ζω*, **I.** έχω έλθει μαζί με κάποιον, έχω έλθει με συντροφιά, με συνοδεία, έχω συναντηθεί, ερχόμενος με κάποιον, σε Θουκ. **II.** *συνήκω εἰς ἓν*,

συναντώμαι σ' ένα και το αυτό σημείο, συνάπτομαι, συμπίπτω, καταλήγω, σε Ξεν.

συνήλθον, αόρ. β' του *συνέρχομαι*.

συν-ἡλιξ, -ἴκος, ὁ, ἡ, αυτός που είναι κοντά στην ηλικία κάποιου ή έχει ακριβώς την ίδια ηλικία με αυτόν, Λατ. *aequalis*· συμπαίκτης, σύντροφος, συνάδελφος, φίλος, σε Αισχύλ., Ανθ.

συν-ηλῦσίη και -ἡλῦσις, -εως, ἡ (*ἡλυθον*, αόρ. β' του *ἔρχομαι*), συνέλευση, συνάθροιση, συνάντηση, σύναξη, σε Ανθ.

συνημερευτής, -οῦ, ὁ, καθημερινός σύντροφος κάποιου, αυτός με τη συντροφιά του οποίου περνάει κάποιος την ημέρα του, σε Αριστ.

συν-ημερεύω, μέλ. -*σω*, διέρχομαι, περνώ την ημέρα μαζί με κάποιον ή με συντροφιά, *τινί*, σε Ξεν. κ.λπ.

συνημοσύνη, ἡ, χρησιμ. στον πληθ. όπως το *συνθήκαι*· αμοιβαίες συμφωνίες, συνθήκες, συμβόλαια, συμβάσεις, επίσημες δεσμεύσεις ή υποσχέσεις, σε Ομήρ. Ιλ.

συνήμων, -ον (συνήμι), συνενωμένος, συνδεδεμένος με κάποιον, συναγωνιστής, σύντροφος.

συνήορος, Δωρ. και Αττ. συνάορος, -ον (συναίρω)· **1.** αυτός που είναι συνδεδεμένος, δεσμευμένος, παντρεμένος με κάποιον, σύντροφος κάποιου, με δοτ., σε Ομήρ. Οδ., Πίνδ. **2.** απόλ., αυτός που είναι ενωμένος με τα δεσμά του γάμου, και ως ουσ., ο ή η σύζυγος, σε Ευρ.

συν-ηρετέω, μέλ. -*ήσω* (*ἑρέτης*), κωπηλάτω από κοινού· γενικά, βοηθώ, συμβάλλω, συμπράττω, *τινί*, σε Σοφ.

συν-ηρεφής, -ές (ἑρέφω), αυτός που έχει καλυφθεί από πυκνή σκιά, σκιασμένος, δασώδης, σε Ηρόδ., Πλούτ.· μεταφ., *ζυνηρεφές πρόσωπον*, συννεφιασμένο, σκυθρωπό πρόσωπο, σε Ευρ.

συν-ήρμωσμαι, Παθ. παρακ. του *συναρμόζω*.

συν-ήρπᾶσα, -ασθηγ, Ενεργ. και Παθ. αόρ. α' του *συναρπάζω*.

συν-ησσάομαι, Αττ. -**ττάομαι**, Παθ., ηττώμαι, νικιέμαι, κυριεύομαι από κοινού, σε Ξεν.

συν-ηχέω, μέλ. -*ήσω*, **I.** ηχώ μαζί ή σε ταυτοφωνία, σε αρμονία με, σε Πλούτ. **II.** ηχώ ως απάντηση σε κάποιον, αντηχώ, αντιλαλώ, με δοτ., σε Θεόφρ.

συνήχθηγ, Παθ. αόρ. α' του *συνάγω*.

συνήψα, αόρ. α' του *συνάπτω*.

συν-θαῦκέω, μέλ. -*ήσω*, κάθομαι μαζί με κάποιον, συγκάθημαι· *συνθακέω νυκτί*, συσκέπτομαι με τη νύχτα, δηλ. μένω ξάγρυπνος από τις σκέψεις, σε Ευρ.

σύν-θαῦκος, -ον, αυτός που κάθεται μαζί με κάποιον ή με συντροφιά· *Ζηνὶ σύνθακος θρόνων*, αυτή που μοιράζεται τον θρόνο του Δία, σύνθρονη, λέγεται για την Αιδώ, σε Σοφ.· γενικά, συμμετοχος, σύντροφος, συνέταιρος, σε Ευρ.

συν-θάλπω, μέλ. -*ψω*, θερμαίνω, ζεσταίνω αμοιβαίως· μεταφ., θερμαίνω την ψυχή κάποιου, του καταπραύνω την ψυχή με κολακευτικά λόγια, σε Αισχύλ.

συν-θάπτω, μέλ. —*ψω*, θάβω μαζί, βοηθώ στην ταφή κάποιου, σε Αισχύλ., Τραγ., Πλάτ. κ.λπ.· *τινά τινι*, θάβω κάποιον με τη βοήθεια κάποιου, σε Ευρ. — Παθ., θάβομαι μαζί με κάποιον, *τινί*, σε Ηρόδ., Θουκ. κ.λπ.

συν-θεάομαι, αποθ.· **1.** βλέπω μαζί ή έχω κοινή θέα με κάποιον, λέγεται για τους θεατές των αθλητικών αγώνων, σε Πλάτ., Ξεν. **2.** εξετάζω, παρατηρώ μαζί, συνεξετάζω, ερευνώ, σε Ξεν.

συν-θεᾷτής, -οῦ, ὁ, αυτός που είναι επίσης θεατής, που κάθεται μαζί με κάποιον στο θέατρο και παρακολουθεί την παράσταση, σε Πλάτ.

συν-θέμενος, μτχ. Μέσ. αορ. β' του *συντίθημι*.

σύνθεο, Επικ. αντί -*θοῦ*, προστ. Μέσ. αορ. β' του *συντίθημι*.

συν-θερίζω, θερίζω μαζί με άλλους, σε Αριστοφ.

συν-θεσία, ή (συντίθημι), κατά κανόνα στον πληθ., όπως το *συνθηκαί*· σύμβαση, συνθήκη, σύμφωνο, σε Ομήρ. Ιλ.· Επικ. γεν. πληθ., *συνθεσιάνων*, στον ίδ.

σύνθεσις, ή (συντίθημι), I. το να θέτει κάποιος κάτι μαζί με κάτι άλλο, σύνθεση, σύνδεση, συνδυασμός, συναρμογή, σύνταξη, σε Πλάτ.· *γραμμαμάτων συνθέσεις*, δηλ. συλλαβές και λέξεις, σε Αισχύλ.· επίσης, λέγεται για τη σύνθεση, πλοκή συγγραφικού έργου, σε Ισοκρ. **II.** μεταφ., όπως το *συνθεσία*, συμφωνία, συνθήκη, σύμβαση, σύμφωνο, σε Πίνδ., Πλούτ. **III.** το Λατ. *synthesis* σήμαινε φορεσιά, αλλαξιά ρούχων, σε Μαρτιάλ.· ιδίως λεγόταν για τη χαλαρή, άνετη τήβεννο που φορούσαν οι Ρωμαίοι στα συμπόσια, στον ίδ. **συν-θετέον**, ρημ. επίθ. του *συντίθημι*, αυτό που πρέπει κάποιος να συνθέσει, να συντάξει, σε Πλάτ.

συνθετικός, -ή, -όν (συντίθημι), αυτός που έχει συνθετικές, συνδυαστικές δεξιότητες, δημιουργικός, σε Πλάτ., Λουκ.

σύν-θετος, -ον, I. αυτός που είναι αποτέλεσμα συνθέσεως, που αποτελείται από μέρη, που δεν είναι απλός, σύνθετος, πολυμερής· πολύπλοκος, περίπλοκος, σε Αριστ. **II.** αυτός που έχει συντεθεί ή δημιουργηθεί με τη φαντασία, πλασματικός, φανταστικός, σε Αισχύλ. **III.** μεταφ., αυτός που έχει συμφωνηθεί, που γίνεται σύμφωνα με τους όρους μιας συνθήκης, συμφωνημένος, συνομολογημένος· *έκ συνθέτου*, κατόπιν συμφωνίας, σύμφωνα με τους όρους της συνθήκης, Λατ. *ex composito*, σε Ηρόδ.

συν-θέω, μέλ. -*θεύσομαι*, **I.** τρέχω μαζί με κάποιον, έχω την ίδια τροχιά, πορεία· μεταφ., *ούχ ήμῖν συνθεύσεται ήδε γε βουλή*, η συνέλευση αυτή δεν θα κυλήσει ομαλά, δηλ. δεν θα τελεσφορήσει για μας, δεν θα έχει αίσιο τέλος, σε Ομήρ. Οδ. **II.** τρέχω μαζί, έχοντας δηλ. ως προορισμό το ίδιο σημείο με κάποιον, συγκλίνω σ' ένα σημείο, σε Ξεν.

συν-θεωρώω, μέλ. -*ήσω*, μετέχω ως *θεωρός* σε, θρησκευτική αποστολή, πορεύομαι μαζί πηγαίνοντας σε γιορτή ή πανηγύρι, σε Λυσ.· *τινί*, με κάποιον, σε Αριστοφ.

συνθήκη, ή (συντίθημι), I. σύνθεση, συνδυασμός, λέγεται για λέξεις και προτάσεις, σε Λουκ. **II. 1.** συμφωνία που προκύπτει από αμοιβαία συναίνεση, συνθήκη, σύμβαση, σύμφωνο, σε Πλάτ., Αριστ.· *έκ συνθήκης*, Λατ. *ex composito*, σύμφωνα με τη συνθήκη, με αμοιβαία συμφωνία, σε Πλάτ.· *κατά συνθήκην*, με αμοιβαία συναίνεση, συμβατικά, σε Αριστ. **2.** άρθρο, όρος συμφωνίας ή συνθήκης, σε Θουκ.· κατά κανόνα στον πληθ., άρθρα, όροι μιας συμφωνίας και, περιληπτικά, συμφωνία, σύμβαση, σύμφωνο, συμβόλαιο, συνθήκη, σε Ηρόδ., Αττ.· *συνθήκας ποιέσθαι τινι*, σε Ηρόδ., Αριστοφ.· *έκ τῶν συνθηκῶν*, σύμφωνα με όσα απορρέουν από τις συνθήκες, σε Ισοκρ.· *κατά τὰς συνθήκας*, σε Θουκ.

σύν-θημα, -ατος, τό (συντίθημι),· 1. οτιδήποτε έχει συμφωνηθεί, αυτό για το οποίο προηγήθηκε συμφωνία, σημείο που έχει προσυμφωνηθεί, κρυπτογραφικό σημάδι, σινιάλο, σύμβολο, σε Ηρόδ., Θουκ.· *συνεπώς, δέλτον έγεγραμμένην ζυνθήματα*, πινακίδα που έχει χαραγμένα πάνω της συνθηματικά γράμματα ή σύμβολα, σε Σοφ. **2.** συνθηματική λέξη ή φράση που λειτουργεί ως σημάδι αναγνώρισης και διευκολύνει τη συνεννόηση, σε Ηρόδ., Θουκ. κ.λπ.· *σύνθημα παρέρχεται*, συνθηματική λέξη ή κοινή φράση που διαδίδεται από στόμα σε στόμα, σε Ξεν.· *σύνθημα παραδιδόναι*,

παραγγέλλειν, μεταβιβάζω, διαβιβάζω τη συνθηματική λέξη, στον ίδ. **3.**
οποιοδήποτε σύμβολο, χαρακτηριστικό σημείο ή σινιάλο, σημάδι, σε Σοφ. **4.**
= *συνθήκαι*, συμφωνία, σύμβαση, σε Πλάτ.: *σύνθημα ποιείσθαι*, σε Ξεν.: *ἀπὸ
συνθήματος*, κατόπιν συμφωνίας, με αμοιβαία συναίνεση, Λατ. *ex composito*,
σε Ηρόδ., Θουκ.: *ομοίως ἐκ συνθήματος*, σε Ηρόδ.

συνθηράτης, -οῦ, ὁ, αυτός που παίρνει μέρος από κοινού με άλλους στο
κυνήγι, *τινός*, σε Ξεν.

συν-θηράω, μέλ. *-άσω [ᾱ]*, **1.** κυνηγώ μαζί, πηγαίνω για κυνήγι μαζί με
άλλους, σε Ξεν.: *τινί*, με κάποιον, στον ίδ. **2.** συλλαμβάνω, «πιάνω», κερδίζω,
αποκτώ κάτι, στη Μέσ., σε Σοφ. — Παθ., *χειρες συνθηρώμεναι*, χέρια που τα
έπιασαν και τα έδεσαν μαζί, στον ίδ.